

На основу члана 41. став 8. и члана 41г став 3. Пословника Владе („Службени гласник РС”, бр. 61/06 – пречишћен текст, 69/08, 88/09, 33/10, 69/10, 20/11, 37/11, 30/13, 76/14, 8/19 – др. пропис и 106/25), Министарство привреде објављује

ИЗВЕШТАЈ

о спроведеној јавној расправи о Нацрту закона о изменама Закона о правној заштити индустријског дизајна

Влада Републике Србије је, дана 7. маја 2026. године, на предлог Министарства привреде, донела Закључак 05 Број: 011-4422/2026, којим је одређено спровођење јавне расправе о Нацрту закона о изменама Закона о правној заштити индустријског дизајна и утврђен Програм јавне расправе.

Јавна расправа о Нацрту закона о изменама Закона о правној заштити индустријског дизајна (у даљем тексту: Нацрт закона), спроведена је од 8. до 27. маја 2026. године.

Програм јавне расправе о Нацрту закона са прилозима утврђеним Пословником Владе, објављени су на интернет страници Министарства привреде www.privreda.gov.rs и на порталу „е-Консултације” (<https://ekonsultacije.gov.rs>), са позивом свим заинтересованим странама да у току трајања јавне расправе доставе своје коментаре, предлоге и сугестије за унапређење текста Нацрта закона, путем портала е-Консултације или писаним путем на адресу Министарства привреде, Београд, Кнеза Милоша 20, са назнаком: „За јавну расправу о Нацрту закона о изменама Закона о правној заштити индустријског дизајна”.

Своје коментаре, предлоге и сугестије на Нацрт закона доставио је адв. Андреј Зорић у погледу института исцрпљења права, конкретно коришћења терминологије и целисходности увођења принципа светског исцрпљења права у фази усклађивања Републике Србије са правним тековинама ЕУ која предвиђа принцип регионалног исцрпљења права.

Коментар није прихваћен, имајући у виду да постојећи принцип националног исцрпљења права носиоцима права на индустријском дизајну, односно ексклузивним дистрибутерима омогућава апсолутну контролу над продајом производа који садрже индустријски дизајн или који су обликовани према заштићеном индустријском дизајну што је довело до нарушавања слободне тржишне утакмице на домаћем тржишту. Наведено је у супротности и са чланом 4. Закона о трговини („Сл. гласник РС”, број 52/19) који прописује да се трговина на тржишту обавља слободно и да су забрањена ограничења слободе обављања трговине. Предложеном изменом дозвољава се паралелни увоз производа купљених у легалним токовима промета односно право носиоца индустријског дизајна или овлашћеног лица се исцрпљује стављањем у промет производа који садржи или је обликован према заштићеном индустријском дизајну било где у свету. Такође, термин „легални токови промета” није нов, односно преузет је из важећег Закона о правној заштити индустријског дизајна.

Други коментар адв. Андреја Зорића се односи на члан 2. Нацрта закона, нови члан бб. ст. 1. и 2. и односи се на то да привремена мера предаје производа подносиоцу предлога представља озбиљно задирање у имовинску сферу противне странке још пре него што је меритум спора расправљен. Због наведеног, постоји реалан ризик да ће се

одузети производи задржати дуже него што је потребно, прерасподелити или употребити на начин који штети противној странци, чак и у случају када се касније утврди да повреда права није ни било.

Коментар није прихваћен, имајући у виду да је предложена измена из члана 2. Нацрта закона у складу са коментарима Европске комисије која је утврдила неусклађеност одредаба важећег Закона о правној заштити индустријског дизајна са Директивом 2004/48/ЕЗ. Неусклађеност чини одсуство привремене мере предаје подносиоцу предлога производа којима се врши повреда права, а ради спречавања отпочињања или настављања са стављањем тих производа у промет. Сврха ове измене је увођење посебне привремене мере поред досадашњих, а која се састоји из предаје предмета којима се повређују права интелектуалне својине што служи спречавању/превенцији уласка таквих кривотворених предмета на тржиште.

Поред наведеног, треба напоменути и да је чланом 66б став 3. важећег Закона о правној заштити индустријског дизајна, прописана могућност да у случају укидања привремене мере лице против кога је одређена мера има право на накнаду штете која му је нанета привременом мером. Такође ставом 4. истог члана 66б прописано је да суд може условити одређивање привремене мере полагањем средства обезбеђења у случају штете из става 3. истог члана. Наведеним одредбама отклоњен је ризик од повреде имовинских права туженог с једне стране, а с друге, омогућено је спречавање и настављање стављања у промет производа којима се повређује право.

Трећи коментар се односи на замену формулације „у разумном року” у члану 66б став 2. и члану 68а став 2. Закона о правној заштити индустријског дизајна, „роком који не може бити дужи од 15 дана од дана предузимања мере“ као роком који је уобичајен у упоредним законодавствима.

Предлог није узет у разматрање, имајући у виду да члан 66б став 2. и члан 68а став 2. нису предмет измена Нацртом закона. Такође, формулација „разумни рок” оставља могућност суду да имајући у виду праксу и све околности конкретног случаја одреди одговарајући рок за изјашњење противној странци.

Четврто, прелазна одредба члана 5. Нацрта закона не пружа одговор на питање временског дејства новог режима исцрпљења права.

Коментар није основан, имајући у виду да члан 6. Нацрта закона прописује ступање на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије” од када се примењују одредбе тог закона.

У оквиру јавне расправе, дана 25. маја 2026. године, одржан је онлајн састанак на ком није било коментара, предлога или сугестија на Нацрт закона.